

TGF – Gospel Celebration – Hånden på hjertet (1)

Tema: Bær hinandens byrder, således opfylder I Kristi lov

Her i efteråret vil vi gå i gang med en ny serie af prædikener, som kommer til at hedde "Hånden på hjertet". Det er prædikener, hvor Hans Christian og jeg deler rimelig u-filtreret, hvad vi oplever, at Gud har lagt på vores hjerte for TGF og for alle som har sin gang i TGF.

Det er ud fra et ønske om at skabe et fælles fodslag, som har både et himmelsk og jordisk perspektiv og som kan give retning og mening i forhold til hverdagen i TGF!

Paulus har i sit brev til menigheden i Galatien rammet dagens tema – Bær hinandens byrder - meget præcist ind. Lad os høre dagens tekst!

Kristi lov

Kære brødre, hvis en i menigheden bliver taget i at gøre noget forkert, så skal I andre vise ham til rette, men gøre det med forståelse og passe på ikke selv at blive fristet.

(2) I skal hjælpe hinanden med det, der er besværligt, for på den måde overholder I Kristus' lov.

(3) Hvis nogen synes, at han er noget særligt uden at have grund til det, så narrer han sig selv. (4) Alle må vurdere deres egen indsats, og man skal ikke gå og prale og gøre sig bedre end andre. (5) I skal ikke fremhæve jer selv, så andre tror, de skal leve op til det.

(6) De, der får undervisning om Kristus, skal dele alt, hvad de har, med den, der underviser dem. (7) Lad være med at bilde jer noget ind, for Gud finder sig ikke i at blive hånet. Man høster, som man har sået. (8) Den, der satser på de jordiske

drifter, vil ikke høste andet end død, mens den, der satser på Helligånden, vil få evigt liv.

(9) Derfor må vi aldrig blive trætte af at gøre det, der er godt. Bare vi ikke giver op, skal vi nok få vores udbytte, når tiden er inde til det. (10) Indtil da skal vi hjælpe andre mennesker, først og fremmest dem, der tror på Kristus. (Gal 6,1-10)

Nåde

Før sommerferien fik jeg en mail fra Hans, som var en af de mere alvorlige mails... vi må lave noget om, for jeg har ikke energi til det, som jeg står i og det er heller ikke mit talent! Og jeg svarede straks tilbage: Hvad skal der til og hvad kan jeg gøre for dig? ... og skrev en smule bekymret... er du stadig varm på TGF? Vi fik talt og lavet en plan for en om-organisering af roller i kirken... og ja, Hans Christian er stadig vild med TGF!

For nogle uger siden havde Hans og jeg vores første stabsmøde, hvor vi mødtes for at få overblik over TGF, lave planer, skrive mails, have det sjovt sammen og også give lidt gensidig rådgivning til hinanden... og her kunne jeg mærke... jeg har ikke energi til de aktiviteter, som vi har i støbeskeen i efteråret... så noget må vente... og det gik så ud over vores kommende søndage med undervisning og træning: Gospel TALKS! Oplevelsen af at blive mødt i mine behov og taget alvorligt gjorde noget vigtigt for mig... det gav mig energi!

Da jeg gik hjem fra vores stabsmøde den aften, så kom der en masse små historier frem fra de 7 år, hvor vi har været kirke... historier fra andre og hos mig selv, hvor vi pludselig kom i kontakt med følelsen af nåde og følelsen af, at vi hver især også er dyrebare og vigtige... og værd at passe på... og det gjaldt også for mig, selvom jeg er leder i kirken.

Jeg ved godt, at jeg hverken er mere eller mindre værdifuld end andre som kommer her... men jeg er ligeså værdifuld og har også brug for at tage mig selv alvorligt.

Jeg kan høre min kone Charlotte sige – i forskellige variationer: Er dette noget, som ikke kan undværes, som du SKAL være med i, så gør det... ellers så overvej, om du ikke har brug for at hvile dig!!

Vi er en kirke, som ønsker at tage hinanden alvorligt. Det betyder, at vi giver hinanden taletid til at tale ind i vores liv, når vi trænger til hvile, når vi trænger til nåde, når vi trænger til at få tilgivelse, når vi trænger til råd og når vi trænger til en ærlig snak om livet! Alt dette er forskellige sider af kærligheden til hinanden, som gør at vi lykkes, at vi vokser, at vi modnes og at vi tør være os selv!

Som der står i den almindelige oversættelse: *”Bær hinandens byrder, således opfylder I Kristi lov!”*

Nåde-gaver

Vi er også en kirke, som har potentialet til at blive verdensklasse, fordi I har så meget at give, I har så mange talenter og nådegaver, som kan komme i spil.

Når jeg tænker verdensklasse, så er det ikke kun på performance-siden og på vores mulighed for at fejre gudstjenester, hvor alt er fantastisk... men det er også vores potentiale til at blive en kirke, som bliver en stemme ind i vores tid, som gennem konkrete handlinger, projekter, gavmildhed og hjerterum, kan gøre en forskel både internt i kirken, men også i eksternt.

Når det er sagt... hånden på hjertet... så er noget af det, som vi som ledere oplever kan være det sværeste ved vores rolle... det er ikke at drage omsorg for de, som vi har af frivillige på vores teams, MEN oplevelsen af, at vi løber for stærkt på vores teams, fordi vi er for få til at det bliver rigtig sjovt. Sådan er det bestemt ikke på alle teams, men det sker for os alle med jævne mellemrum og så går der megen energi med at gøre noget ved det.

Svaret er ligetil... bær hinandens byrder... del hvad du har af tid, penge, talent og nådegaver med dem, som giver dig, hvad du kommer efter... om det så er på grund af kaffen, børnekirken, forbønnen, musikken, undervisningen, netværksgrupperne eller nogen af de mange behov, som bliver mødt af frivillige fra TGF... så har du ved dine valg, mulighed for at passe på netop de andre i kirken ved at engagere dig.

(2) I skal hjælpe hinanden med det, der er besværligt, for på den måde overholder I Kristus' lov.

(6) De, der får undervisning om Kristus, skal dele alt, hvad de har, med den, der underviser dem.

Vores rolle som frivillige ledere i TGF er, at blive gode til at uddelegere, give klare opgaver og stille klare forventninger op og sige TAK, støtte og opmuntre... det kan jeg blive bedre til og har jævnligt brug for at blive mindet om i min rolle i kirken. MEN vi kan alle som kirke træde til og bidrage med det vi har, så vi kan passe på hinanden!

Udholdenhed

En sidste tanke, som jeg vil dele i dag, handler om vores mål og vores værdier i kirken...

- Hvis vi virkelig mener det alvorligt med at mennesker skal kunne komme her i TGF for at få mulighed for at finde deres vej tilbage til Gud, få Jesus som centrum i deres liv og erfare Helligåndens fantastiske nærvær.
- Hvis vi virkelig mener det alvorligt med at den lokale kirke er verdens håb og en forsmag på den kommende verden, hvor der ikke skal være krig, tårer, sorg, død, konflikter og alle de mange ting, som fylder vores tid og medier hver eneste dag.
- Hvis vi virkelig mener, at vi er skabt til at elske Gud, vores næste og os selv.
- så må vi være tålmodige og udholdende og give os selv tid til at blive forvandlet med Guds hjælp,
- så må vi give vores tid og penge som en livstil og en værdi, så vi kan gøre en langsigtet forskel,

- så har vi muligheden for at bidrage ved at gøre noget praktisk i kirken, ved at løse en konkret opgave, ved at se de følte behov og træde til på en passende måde.

Effekten vil være verdensklasse, når vi går sammen, når vi løfter sammen, når vi tjener sammen.

Hånden på hjertet... det modsatte bliver en tandløs irrelevant og uinteressant kirke, som kun lever for sig selv og det er et visionsløst og håbløst projekt!

Som Paulus så rammende beskriver: *Man høster, som man har sået. (8) Den, der satser på de jordiske drifter, vil ikke høste andet end død, mens den, der satser på Helligånden, vil få evigt liv.*

(9) Derfor må vi aldrig blive trætte af at gøre det, der er godt. Bare vi ikke giver op, skal vi nok få vores udbytte, når tiden er inde til det. (10) Indtil da skal vi hjælpe andre mennesker, først og fremmest dem, der tror på Kristus.

Lad os bede sammen!